

Το Τζαμί, οι Φιλελεύθεροι Σταυροφόροι και οι Ανθρωποφύλακες

του Ηλία Σιούτα

«Αυτό που έχουμε εδώ είναι ...αποτυχία να επικοινωνήσουμε» [1]

Το πιο ένοχο μυστικό των «εθνικοφρόνων», είναι ότι ξέρουν πως δεν γίνεται να είσαι εθνικόφρων. Το ξέρουν βαθιά μέσα τους, το έχουν καταλάβει. Νιώθουν την υποκρισία τους, άλλα είναι βολική αυτή η υποκρισία και οι καιροί είναι δύσκολοι. Ξέρουν ότι οτιδήποτε «εδαφοποιεί την ιστορία και ιστορικοποιεί το έδαφος» είναι ή ψυχαναλυτική αυθυποβολή, ή κόλπο διαίρεσης των υποτελών, ή συνήθως και τα δύο. Το είχαν διαβάσει σε ένα by-the-way μονόστηλο αφιέρωμα του ΚΛΙΚ για τον Πουλαντζά, κάπου το 1998. Αλλά ο καπιταλισμός σε κρίση και αναδιάρθρωση είναι περίεργο πολίτευμα και η ζούγκλα ξεχνάει τις «αρχές και τις αξίες της». Άρα; Αίμα! Ωμή επιβολή του ισχυρού στον ανίσχυρο, στον διαφορετικό, στον ξένο, στον ομοφυλόφιλο, στον κομμουνιστή, στον απεργό, στον περίεργο, εν τέλει σε σένα. Σε σένα και σε όλους/ες.

Έχουμε πρόβλημα

Δημοψήφισμα για τζαμί στην Αθήνα, πρότεινε ο φιλελεύθερος Σπηλιωτόπουλος της «αντι-ακροδεξιάς αντιπολίτευσης» της ΝΔ. Δημοψήφισμα του χριστεπώνυμου λαού της Αθήνας για το αν θα ανεγερθεί ένας (ο πρώτος επίσημος) λατρευτικός χώρος της 2ης πολυπληθέστερης θρησκείας, με δισεκατομμύρια πιστούς ανά τον κόσμο (και όχι μόνο στο Πακιστάν και στην Συρία, στην Τουρκία και την Κομοτηνή και την Ξάνθη). Δημοψήφισμα, λοιπόν. Να μιλήσει ο λαός.

Όχι για το μνημόνιο 1, όχι για το Μνημόνιο 2, όχι για το Μνημόνιο 3, όχι για το Μνημόνιο 4, όχι για κάποια τέλος πάντων από αυτά που ψηφίστηκαν από 150.5 ανθρωπάκια που μας άλλαξαν τα φώτα, μας μαύρισαν τη ζωή. Όχι! Δημοψήφισμα για το αν θα φτιαχτεί ένα χώρος θρησκευτικής λατρείας για ανθρώπους που είτε δουλεύουν τζάμπα για τα (κάθε βεληνεκούς) αφεντικά, είτε «αράζουν» σε στρατόπεδα συγκέντρωσης επ' αόριστον (σε λίγο και τα δύο), είτε απλά έρχονται ως τουρίστες, επισκέπτες, φιλοξενούμενοι κτλ. Όχι. Ο Σπηλιωτόπουλος λέει το πρώτο του Όχι!

Τρομοκρατία στο δρόμο με τις Πατρίδες, τις Θρησκείες και τις Οικογένειες (οι λεύκες δεν φταίνε πουθενά)

Έχει ένας «παράνομος» δικαίωμα στην άσκηση θρησκευτικών καθηκόντων; Το να φτιάξεις τζαμί, μήπως συνιστά έμμεση αναγνώριση των «παράνομων» ως ανθρώπων (η ακρότατη εκδοχή του «λάθρο»); Μήπως αν κάνουμε τζαμί, θα το αντιληφθούν οι μεταναστευτικές ανθελληνικές ροές σε όλη την Ευρώπη και τον κόσμο και θα στραφούν προς το κέντρο της Αθήνας (και προς τα Δελτία ειδήσεων) και αντί να φύγουν, έρθουν και άλλοι; Υπό αυτή την έννοια, το τζαμί θα ήταν μια παράλογη κίνηση που δίνει κακό σήμα για την αποφασιστικότητα του Σαμαρά. Έτσι και αλλιώς είναι παράνομοι. «Υπάνθρωποι», είχε πει η Ζαρούλια. «Να τους κάνουμε τη ζωή δύσκολη», είχε πει ο Άδωνης. Φιλελεύθερε Άρη . .

Κουτοπόνηροι εθνικόφρονες στην μνημονιακή Ελλάδα του 2014

Όποιος ισχυρίζεται ότι έχει οποιαδήποτε βιολογική, γονιδιακή, γλωσσική, θρησκευτική,

ιστορική, πνευματική, οποιαδήποτε σχέση με οποιαδήποτε στιγμή της ενιαίας «υπερτριχιλιόχρονης αδιάλειπτης ελληνορθόδοξης ιστορίας» και συζητάει στα σοβαρά για το αν χρειάζεται τζαμί στην Αθήνα, είναι απλός ένας (φτωχός) τύπος που είναι αποφασισμένος να βγάλει την μιζέρια του στον πιο φτωχό. Από αυτά τα 3-4 χιλιάδες χρόνια «ελληνικής φυλής», θα αξιοποιήσουμε μια ιστορική αλήθεια, για να αποδείξουμε το επιχείρημα. Προσοχή! Δεν θα πάμε στην «εύκολη» (μιας και πολυθεϊστική) Αρχαία Ελλάδα, άλλα στην καρδιά των ονειρώξεων του πραγματικού φασίστα. Στην υπερχιλιόχρονη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, στην χιλιόκριβη Πόλη.

Ο sir Steven Runciman, από τους γνωστότερους και μανιακότερους «βυζαντινολόγους» του κόσμου, περιγράφοντας πτυχές της καταστροφικής Άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Σταυροφόρους (1204), αναφέρει[2]:

(...) «Αντίστοιχα, οι Ορθόδοξοι ήταν πιο ανεκτικοί στο Ισλάμ και λιγότερο ανίδεοι γι 'αυτό από ό, τι ήταν οι Δυτικοί, οι οποίοι τρομοκρατήθηκαν όταν ανακάλυψαν ότι υπήρχε ένα τζαμί στην Κωνσταντινούπολη για τη χρήση επισκεπτών μουσουλμάνων εμπόρων και για τους μουσουλμάνους μισθοφόρους και για τους αιχμαλώτους πολέμου. (...) «οι οποίοι είχαν κτίσει ήδη από τις αρχές του 8ου αιώνα στην Κωνσταντινούπολη τζαμί, για να προσεύχονται οι μουσουλμάνοι που περνούσαν από εκεί (σ.σ: έμφαση δική μας), κι αργότερα έχτισαν και άλλα δύο».

Υπήρχαν λοιπόν τζαμιά (!) της ισλαμικής θρησκείας στην Κωνσταντινούπολη χίλια χρόνια πριν, ενώ έξω από τα τείχη της επιχειρούσαν δεκάδες πολιορκίες στρατοί μουσουλμάνων με δεκάδες «εθνικότητες», για εκατοντάδες χρόνια! Όταν όντως οι ορδές των μεταναστών θέλανε να καταλάβουν την Πόλη μας! Αλλά η θρησκευτική λατρεία, στο Βυζάντιο, στον πηχτό μεσαίωνα, θεωρούνται δικαίωμα αναπαλλοτρίωτο ακόμα και για τους πιο μισητούς εχθρούς. Αλλά όχι στην «Νέα Ελλάδα» του Σαμαρά. Κατά τα άλλα ζήτω ο προοδευτικός καπιταλισμός! Η Νέα Ελλάδα που σε κατάσταση κώματος, κρατιέται στη ζωή με σωληνάκια ατόφιου φασισμού, σε ένα παλιό και δοκιμασμένο πείραμα του καπιταλισμού: πόσο αντέχει μια κοινωνία πριν «σκάσει»; Και ποιους θα κατηγορήσει για αυτό; Σαν κυνομαχία. Να δέρνεις, να τσιτώνεις, να εξαθλιώνεις κάποιον τόσο πολύ, που όταν του δώσεις στόχο, να σαπίσει στο ξύλο, να κατασπαράξει όποιον του σερβίρεις. Του χεριού του όμως. Κάποιον πιο κάτω στον καταμερισμό. Κάποιον σαν τον Καρέλι.

Μετά τη Σούδα ήρθε και το Άμπου Γκράιμπ. Άρε αντιαμερικάνε Έλληνα!

Έμεινε το όνομα του. Ακόμα και αυτό ενοχλεί όμως. Ο Καρέλι, που σκότωσε έναν δεσμοφύλακα στις φυλακές Δομοκού και μετά τον βασανίσανε ανά την Ελλάδα και τα «σωφρονιστικά ιδρύματα» για να πεθάνει από το ξύλο στις φυλακές Νιγρίτας. Κόσμος και κοσμάκης έδειρε, είδε, γούσταρε, «ενοχλήθηκε» και «κράτησε αποστάσεις».

Και ο Διευθυντής των φυλακών; Μάγκας ο διευθυντής. Είπε: «αν δείρετε να το πείτε μετά, να το παραδεχτείτε». Να βρει ο άνθρωπος τον μπελά του επειδή κάποιιο υφιστάμενο του προχώρησαν ομαδόν σε πολύωρο και αλύπητο βασανιστήριο σε κρατούμενο του; Αφού αυτός είναι καθαρός. Έκανε διευκρίνιση, είναι καθαρός από το αίμα. Το ζεστό αίμα που σπιλώνει από τον Αθανασίου, ως τον Σαμαρά. Αλλά και εμάς. Ο Αλβανός εγκληματίας εξαγνίστηκε στην πυρά, πέθανε. Και μαζί του το δικαστικό σύστημα που για κάποιο ανεξήγητο λόγο συνεχίζουμε να αποκαλούμε Δικαιοσύνη. Κάθε θάνατος όμως και μια νέα ζωή. Γεννηθήτω η θανατική ποινή. Εκτελεσμένη από τους σωφρονιστικούς, σε κρατικές φυλακές, όπου μεταφέρθηκε για την περιφρούρηση της ζωής του. Θανατική ποινή στην

πράξη. Και μετά η ζωή έχει τον τρόπο να τα κάνει και θεσμό. Κάθε εποχή έχει τον Βορίδη της.

Εν τέλει το ερώτημα παραμένει.

Την Χρυσή Αυγή την βλέπεις (στη φυλακή). Την ατζέντα της δεν την βλέπεις (παντού);

Όμως δεν μας αξίζει κάτι καλύτερο; Κάτι ομορφότερο;

[1] “What we've got here is... failure to communicate”, από την ταινία “Cool Hand Luke” (1967). Επίσης στην εισαγωγή του “Civil War”, των Guns ‘n’ Roses.

[2] Στήβεν Ράνσιμαν, «Η Ελλάδα και οι ύστερες Σταυροφορίες», διάλεξη στη Μονεμβασιά στις 31 Ιουλίου του/1982